

Трійчанські гастролі «Надвечір'я».

Куст з кустом, а жито з ростом!

Щоб вам жито родилося і в коморі плодилося!

Кажуть: «Язик до Києва доведе». Кілька років тому він нас вже довів до Києва, а нині, 12 червня наш народний аматорський фольклорний колектив «Надвечір'я» з легкої руки районного відділу культури і туризму був запрошений на Дубровиччину, у Сваричевичі, де вдруге пройшов обласний відкритий фестиваль народного мистецтва «Водіння Куста», організований управлінням культури і туризму Рівненської ОДА, адміністрацією Дубровицької РДА та обласним центром народної творчості.

Село Сваричевичі. Писемна згадка про нього датується 1450 роком. Небагато знайдеться подібних сіл з такими історичними посвідками. Певна законсервованість села в минулі епохи допомогла зберегти у первозданності осередок з давньою духовною культурою. Це сприяло тому, що тут збереглося багато унікальних самобутніх звичаїв та обрядів. Одне з яких „Водіння Куста” - язичницьке свято, яке збереглося в повному обсязі тільки у Сваричевичах.

У перший день Трійці мешканці села йдуть на цвинтар і прикрашають могилки лепехою та кленовим гіллям. Старші жінки “викликають на розмову” своїх родичів - у формі речитативу розповідають про найважливіші події - „голосять”. Сваричевичський цвинтар є унікальною обрядовою пам'яткою, де замість хрестів могилки позначали дерев'яними зарубами. На багатьох похованнях замість хреста клали камінь, що свідчить про язичницькі традиції.

Обряд Водіння Куста триває три дні, беруть у ньому участь лише жінки та дівчата. Вони збираються у лісі і прикрашають клечанням найвродливішу поміж себе дівчину. За крайку затикають гілля широколистих дерев, лепеху, а на голову одягають пишний вінок, сплетений з кленового листя, квітів.

Кустовий гурт обходить оселі і співає кустові пісні. А наприкінці виголошує побажання: «Вийди, господарю, з нового покоя. Винесь Кусту хоч да пуд золотого», «Водимо Куста, щоб другого року дождати і поспівати» ,«Щоб ішов дощ і все було зелене!».

Кустових пісень є більше десяти, але в Сварицевичах небагато людей, які їх знають.

Якщо уважно спостерігати за цим звичаєм та його обрядом, то помітна схожість з Різдвом, -такі собі оригінальні літні колядки.

А взагалі фестиваль пройшов насичено. Багатим він був на гостей: 6 районів Рівненщини з різножанровою програмою:хореографічні постановки,вокалісти,фольклор та троїсті музики захоплювали глядачів майстерністю та артистизмом. Виставка виробів декоративно-ужиткового мистецтва закликала помилуватись та придбати оригінальні вироби місцевих народних умільців.

Було що подивитись, але ж було що і показати: колектив поповнився новими учасниками,значно омолодився, маємо віртуоза-баяніста. Наші автентичні народні пісні викликали захоплення у поціновувачів фольклору, частівки заслужили бурхливі овації у всіх глядачів, а майстер-клас «Краков'яка» будуть ще довго згадувати його випадкові учасники, запрошені нами на авансцену.

У відповідь на щире подяку організаторів ми сердечно запросили всіх до участі у фестивалі «Бурштиновий шлях».

Ми водили Куста від хати до хати,

Щоб були всі люди щасливі й багаті!...

Людмила Босик,

керівник народного аматорського фольклорного колективу с.Хиночі